

Og når man så netop i punkt 5 tror, at græsrodsorganisationerne kan klare hele verdenssituationen på det her område, som man også kan læse i forslaget, så må vi sige, at vi jo udmærket godt ved, at Danmarks Naturfredningsforening efterhånden er blevet en organisation, som især det sidste stykke tid er blevet mere politisk, end den er en græsrodsorganisation. Det er selvfølgelig kedeligt at se, at det bliver en politisk organisation, men vi vil gerne være med til, at man ligesom får gode arbejdsvilkår at arbejde under.

Men hele forslaget om at forbyde bromerede flammehæmmere kun i Danmark kan vi ikke støtte netop på grund af, at det er nogle, man bruger på verdensplan for at mindske brandfaren ved sådan nogle ting som tv-apparater og computere. Jeg mener, at vi bør stille mod noget større, dvs. på verdensplan, så vi kan ikke umiddelbart støtte B 49. Men vi vil gerne tage en diskussion om, hvad vi så kan gøre i Danmark for at sikre, at folk får oplysning om de her produkter. Hvordan kan vi bedre afmærke, om det produkt, enten tv-apparatet eller computeren, har nogle af de farlige stoffer i sig? Kunne det være en vej at gå i stedet for kun at komme med et ideologisk forslag om forbud og afgifter, som vi ved ikke altid er den bedste vej at gå.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Den første af tre, der har meldt sig med korte bemærkninger, er hr. Mogens Nørgård Pedersen.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Efter at have lyttet til hr. Jørn Dohrmanns ordførertale kan man da i hvert fald blive forvirret på et højere niveau, hvis niveauet altså er højere. Der skal ikke være forbud i Danmark. EU må gøre noget – det EU, som Dansk Folkeparti ikke har særlig meget tillid til. Dertil kommer, at vi ikke skal gøre noget, fordi der kommer produkter fra Kina og andre steder, som vi ikke kan vide hvad indeholder. Jeg synes, at det er en lidt underlig retorik fra hr. Jørn Dohrmanns side.

Samtidig kan vi i Information den 27. november læse, at de mennesker, som har mest af det her skidt i blodet, er spædbørn. Jeg troede virkeligt, at Dansk Folkeparti ville være med til at værne om de svage. Det har jeg da hørt på mange andre områder, når det gælder ældre og dyrevelfærd osv.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen vi vil gerne være med til at gøre noget på det her område. Så hvis hr. Mogens Nørgård Pedersen er forvirret på et højere plan, så er det jo netop, fordi han ikke hører efter.

Det var jo netop det, jeg indledte med at sige. Vi vil gerne stille lidt højere end SF. Vi vil gerne have det forbudt på verdensplan. Det nytter ikke noget, at vi tror, vi kan leve i vores egen lille osteklokke og sige, nu forbyder vi kun tingene i Danmark, og så er hele verden reddet. Hvis vi gjorde det, ville det jo ende med, at vi hverken kunne bruge mobiltelefoner, pc'er, tv-apparater eller alle de andre ting, som indeholder netop de her produkter.

Men det er noget helt andet, hvis man så begynder at sige: Jamen nu stiller vi krav om, at vi skal producere alle de ting selv uden de produkter. Jeg synes hellere, man skulle stille efter at gøre det på verdensplan. Kan vi få de her ting udfaset hurtigst muligt? Der mener jeg EU kunne være en god hjælp, hvis man ellers ville tage det her med kemikalier alvorligt og få dem undersøgt hurtigst muligt.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg synes da nu nok, at hr. Jørn Dohrmann og hans parti ofte går i brechen for danskere, og det var måske et område, hvor man kunne gå i brechen for danskere i første omgang, specielt de svage danskere, som jeg nævnte for lidt siden.

Men hvordan stiller hr. Jørn Dohrmann sig så til et importforbud på det her område? Dansk Folkeparti har jo tidligere været fremme med forslag om importforbud mod forskellige ting for at opnå en positiv effekt på udviklingen.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det er sådan, at hvis man kunne garantere, at man kunne få de produkter uden at bruge de midler, hvis man kunne føre et helt normalt liv og garantere forbrugerne, at de kunne leveres i samme standard, og hvis man kunne håndhæve det forbud, man ville indføre, uden at man lige pludselig pålagde industrien store økonomiske byrder – om det så er staten, der skal gå ind og betale, eller hvem hr. Mogens Nørgård Pedersen ønsker skal gå ind og betale, det må vi så tage en diskussion om – så vil vi selvfølgelig kigge på det.